

4

B. R Y C Z K O W

Przekład: Adama Ochockiego
Radiofonizacja: Leonarda Milczyńskiego

W I Z Y T O W E   U B R A N I E

Osoby:

- Józwiak   - ~~Zdzisław Krauze~~ *Basimien Potancynski*
- Szatniarka   - Hena Wydrych
- Czerwik   - Jacek Biniak
- Mrępski   - Jerzy Skierczyński
- Kier. Działu   - Zenon Jaruga
- Dyrektor   - Jerzy Stasiuk.

Józwiak: Gdy we wtorek przyszedłem do pracy w czarnym, wizytowym ubraniu, szatniarka przywitała mnie:

Szatniarka: - Panie Józwiak, coś pan dzisiaj taki elegancki ?!

Józwiak: - A tak, normalnie. Ale bardzo panią przepraszam, śpieszę się na górę, mamy naradę ...

/Kroki po schodach/

Cześć kolego Czerwik ...

Czerwik: Cześć ! Ho, ho ! Aleś się pan wysztafirował ! Proszę, wizytowe ubranko. Co pan dzisiaj taki elegancki ? Jakaś uroczystość ?

Józwiak: - Ależ skądże !

Po drodze do pokoju, w którym pracuję, spotkałem jeszcze kilkanaście osób. Piętnastym był księgowy Trępski, który kangurzymi skokami dogonił mnie przy samych drzwiach.

Trępski: - Kolego Józwiak, coś pan dzisiaj taki elegancki, jak pragnę zdrowia ?!

Józwiak: - Zaprosił mnie dziś na kolację ... - tu nachyliłem się do ucha księgowego i szepnąłem jakieś nazwisko. Co się stało z księgowym po mych słowach nie wiem, bo nie odwracając się, wszedłem do swego pokoju. Ale ledwie usiadłem przy biurku i naciągnąłem zarętkawki, rozległ się nade mną głos kierownika działu:

Kier.działu: - ^o_kolego Józwiak. Co pan dzisiaj taki elegancki ?

Józwiak: - Zaprosił mnie dziś na obiad ... - nachyliłem się do ucha kierownika i szepnąłem to samo co przedtem nazwisko.

Kier,działu: - Ho,ho ! Winszuję, panie kolego, winszuję ! /Mówi to kwaśnym i ironicznym tonem/

Józwiak: Po godzinie wezwał mnie do siebie dyrektor.

Dyrektor:

- Co się z panem dzieje, panie Józwiak ? Nie pokazuje się pan wcale. Jak to wypada ? O takich wydarzeniach dowiaduję się od postronnych osób. Ale jak to się mówi - lepiej późno niż wcale.

/Dyrektor wychodzi z biurka i obejmuje Józwiaka po ojcowsku/ - Przez cały czas dwa razy udało mi się z nim rozmawiać. A pan. Muszę pana uprzedzić, że chociaż to bardzo miły człowiek, to nie lubi niepotrzebnych słów. Do niego przemawiają konkrety. Przygotowałem tu dla pana wykaz naszych ostatnich osiągnięć. Gdy spyta, jak idzie u nas robota, nie będzie pan musiał mówić z pamięci. Najlepiej niech pan opowiada o naszych sukcesach spokojnie, bez emfazy. On nie lubi przesady .../Ostatnie zdanie wyciszać i na tle mówi Józwiak:/

Józwiak:

Dyrektor jeszcze coś do mnie mówił, ale ja już nie słuchałem, bo wiedziałem dokładnie, że jeżeli pralnia chemiczna nie odda mi jutro mego codziennego ubrania, będę musiał odejść z pracy na własną prośbę.

- - -